

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1907 til 31. Marts 1908.

Forhandlingen genoptoges.

H. Nielsen: I Betænkningen findes opført Regnskab for sidste Aar over Roskilde Palæ. Man vil deraf se, at Udgifterne til Vedligeholdelse og Skatter overstige den samlede Lejeindtægt med ca. 50 Kr. Man ser deraf, at dette Palæ hører til de Statsejendomme, som i Stedet for at give Statskassen Indtægt stadig trække Penge ud af Statskassen. Noget lignende er Tilfældet med Odense Slot, som man nu har været saa heldig at afhænde. Jeg skal til Oplysning for ærede Medlemmer blot anføre, at Palæet i Roskilde er beliggende Øst for Domkirken og bestaar af en grundmuret Hovedbygning og to mod Syd udgaaende Sidefløje samt en Portbygning, der vender ud mod Nytorv. Palæet er opført 1733 omtrent paa den samme Plads som den tidligere Bispegaard, der blev staaende efter Reformationen som Kongsgaard, men paa Grund af Brøstfældighed blev nedreven 1732. En Del Materialier herfra ere benyttede til Palæet. Værelserne i Palæet, hvor Stænderforsamlingen 1835—48 holdt Møde, ere udlejede, men skulle dog rømmes for den kongelige Familie og Følge, naar Ligbegængelse i Kongehuset finder Sted. Desuden er der Bolig og Kontor for Stiftsskriveren for Sjællands Stift, der til lige er Forvalter for Domkirken, samt for Amts- og Palæforvalteren; den sidste bor husfrit for at være Forvalter ved Palæet.

Som allerede bemærket ere Udgifterne til Reparationer og Skatter for sidste Aar højere end Lejeindtægten. Men langt værre stiller dette sig, naar man tager de sidste 10 Aar. Det viser sig da, at Udgifterne til Reparation og Skatter ere ca. 35,000 Kr., medens den samlede Lejeindtægt kun andrager 27,000 Kr., altsaa et Underskud paa 8,000 Kr. foruden Rentetab af den Værdi, Ejendommen repræsenterer. Selv om nu Bygningen maaske ikke er saa meget værd, hvad de store Udgifter til Reparation kunne synes at tyde paa, er Grunden temmelig betydelig. Den er nemlig over 28,000 Kv.-Alen, og da den ligger midt i Roskilde By, har den jo ikke saa lidt Værdi. Det vilde derfor være heldigt, om man kunde finde en mere pas-

sende og mere rentabel Anvendelse for Bygningen. At det ikke er saa let, skal jeg villig indrømme. Da man i Slutningen af sidste Samling diskuterede Spørgsmaalet om at flytte vort største og betydningsfuldeste Seminarium til Roskilde, vare alle enige om, at dette burde ligge i en Provinsby, og at denne selvfølgelig maatte være Roskilde i Kraft af dens fortrinlige Beliggenhed og af, at alle øvrige Betingelser, som man maa kræve for et saadant Seminarium, ere til Stede. Det var der kun een Mening om, ogsaa af den Grund, at Roskilde Kommune tilbød et aarligt Tilskud til Seminariets Drift paa 10,000 Kr. og til enhver Tid vilde være i Stand til at stille det fornødne Antal Børn til Raadighed til de vordende Læreres praktiske Uddannelse. Man var altsaa enig om, at Roskilde burde huse vort største og betydeligste Seminarium. Der blev peget paa Palæet som muligt anvendeligt til den Ting.

Jeg ved ikke, hvad Resultat man er kommen til ved Undersøgelse af dette Forhold, om man mener, at Palæet er brugeligt hertil. Personlig synes jeg, at der er Mulighed derfor. Der er jo højt til Loftet og vidt til Væggene, og det ligger paa en Gang bekvemt og fredeligt, bekvemt, fordi det ligger midt i Byen, og der saaledes er god Adgang til det fra alle Sider, og fredeligt, fordi det, til Trods for at det ligger midt i Byen, alligevel ligger saa isoleret fra Tummel og Støj, at det ikke vil genere Arbejdet paa Seminariet. Men, som sagt, hvorvidt det vil være anvendeligt til den Ting, skal jeg ikke kunne sige. Jeg nævner det kun, fordi det vilde være heldigt, om man kunde finde en mere passende og mere rentabel Anvendelse ogsaa for denne Statsejendom. Jeg synes, man burde have Opmærksomheden henvendt paa, om der ikke kunde spares noget paa den store Udgift til Reparationer. Det er, forekommer det mig, en meget høj Sum, der i de sidste 10 Aar er anvendt paa Reparationer, nemlig 35,000 Kr. Man kunde maaske have Opmærksomheden henvendt paa — indtil man fandt en bedre Anvendelse —, om der ikke i nogen Grad kunde spares paa denne Udgift. Der er noget trist i, at Staten ikke alene maa bære Tabet af de Renter, Ejendommen repræsenterer, men i Løbet af en halv Snes Aar yderligere maa skyde 8,000 Kr. til. Jeg siger dette, for at den højtærede Minister maaske kunde tænke over, hvorvidt der kan findes